

Диспозитив

1. Определението за биоетанол, съдържащо се в член 2, параграф 2, буква а) от Директива 2003/30/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 май 2003 година относно насърчаването на използването на биогорива и други възобновяеми горива за транспорт, трябва да се тълкува в смисъл, че включва продукт като разглеждания по делото в главното производство, който е получен и именно от биомаса и който има по-високо от 98,5 % съдържание на етилов алкохол, при положение че е пуснат в продажба като биогориво за транспорт.
2. Правото на Съюза следва да се тълкува в смисъл, че продукт като разглеждания по делото в главното производство, който има съдържание на етилов алкохол, по високо от 98,5 %, и който не е денатуриран по нарочно предвиден метод за денатуриране, трябва да бъде обложен с предвидения в член 19, параграф 1 от Директива 92/83/ЕО на Съвета от 19 октомври 1992 година за хармонизиране на структурата на акцизите върху алкохола и алкохолните напитки акциз дори когато е произведен от биомаса по технология, различна от използваната за производството на етилов алкохол със земеделски произход, съдържа вещества, които го правят негоден за консумация от човека, отговаря на предвидените в европейски стандарт рг EN 15376 изисквания за биоетанола, използван като гориво, и евентуално отговаря на определението за биоетанол, съдържащо се в член 2, параграф 2, буква а) от Директива 2003/30.

(¹) ОВ С 346, 18.12.2010 г.

Решение на Съда (втори състав) от 21 декември 2011 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Firenze — Италия) — Наказателно производство срещу X

(Дело С-507/10) (¹)

(Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Рамково решение 2001/220/ПВР — Правно положение в наказателното производство на пострадалите от престъпления — Защита на уязвимите лица — Изслушване на малолетен или непълнолетен в качеството на свидетел — Специален способ за предварително събиране на доказателства — Отказ на прокуратурата да поиска от съдия-следователя да пристъпи към изслушване)

(2012/С 49/20)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Firenze

Страни в главното наказателно производство

X

в присъствието на: Y

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunale di Firenze — Тълкуване на членове 2, 3 и 8 от Рамковото решение на Съвета от 15 март 2001 година относно правното положение в наказателното производство на жертвите от престъпления (ОВ L 82, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 104) — Изслушване на малолетен или непълнолетен в

качеството на свидетел — Изслушване на малолетен или непълнолетен, жертва на сексуално насилие — Средства за защита, които не са направени задължителни от националното законодателство

Диспозитив

Членове 2 и 3 и член 8, параграф 4 от Рамково решение 2001/220/ПВР на Съвета от 15 март 2001 година относно правното положение в наказателното производство на жертвите от престъпления следва да се тълкуват в смисъл, че допускат национални разпоредби като тези на член 392, параграф 1 bis, член 398, параграф 5 bis и член 394 от Наказателно-процесуалния кодекс, които, от една страна, не предвиждат за прокуратурата задължение да поиска от сезираната юрисдикция да даде възможност на особено уязвима жертва да бъде изслушана и да даде показания чрез специалния способ за събиране на доказателства във фазата на разследване на наказателното производство, а от друга страна, не позволяват на тази жертва да оспорва по съдебен ред решението на прокуратурата, с което се отхвърля нейното искане да бъде изслушана и да даде показания чрез посочения способ.

(¹) ОВ С 13, 15.1.2011 г.

Решение на Съда (трети състав) от 21 декември 2011 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf, Германия) — Наказателно производство срещу Mohsen Afrasiabi, Behzad Sahabi, Heinz Ulrich Kesse

(Дело С-72/11) (¹)

(Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки срещу Ислямска република Иран за предотвратяване на ядреното разпространение — Регламент (ЕО) № 423/2007 — Член 7, параграфи 3 и 4 — Доставка и инсталиране на синтеровъчна пещ в Иран — Понятието „непряко предоставяне“ на „икономически ресурс“ в полза на лице, образувание или субект, включено или включен в приложения IV и V от посочения регламент — Понятието „заобикаляне“ на забраната за предоставяне)

(2012/С 49/21)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Mohsen Afrasiabi, Behzad Sahabi, Heinz Ulrich Kessel

Предмет

Преюдициално запитване — Oberlandesgericht Düsseldorf — Тълкуване на член 7, параграфи 3 и 4 от Регламент (ЕО) № 423/2007 на Съвета от 19 април 2007 година относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 103, стр. 1) — Доставка на неподготвено за експлоатация оборудване от посочените в приложение II към Регламент (ЕО) № 423/2007 за иранско юридическо лице, което не е посочено в приложения IV и V към този регламент — Оборудване, за което се твърди, че е предназначено за последващо производство на стоки за едно от образуванията, посочени в двете приложения — Обхват на забраната за предоставяне на икономически ресурси на лицата,

изброени в приложения IV и V към посочения регламент — Понятието „косвено предоставяне“ — Едновременно прилагане на разпоредбата, забраняваща предоставянето на икономически ресурси, и на разпоредбата, забраняваща заобикалянето на първата забрана.

Диспозитив

1. Член 7, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 423/2007 на Съвета от 19 април 2007 година относно ограничителни мерки срещу Иран трябва да се тълкува в смисъл, че забраната за косвено предоставяне на икономически ресурс по смисъла на член 1, буква и) от този регламент обхваща действията по доставката и инсталирането на функционално изправна, но все още неподготвена за експлоатация синтеровъчна пещ в помещението на трето лице в Иран, което действа от името, под контрола или съгласно указанията на лице, образуване или субект от списъка в приложения IV и V към споменатия регламент и възнамерява да експлоатира тази пещ, за да произвежда в полза на това лице, образуване или субект стоки, които могат да допринесат за ядреното разпространение в тази държава.
2. Член 7, параграф 4 от Регламент № 423/2007 трябва да се тълкува в смисъл, че:

— обхваща дейностите, които, макар формално и привидно да не осъществяват състава на нарушението на член 7, параграф 3 от този регламент, все пак имат за предмет или за пряка или непряка последица да се преодолее действието на забраната, предвидена в последната посочена разпоредба,

— термините „съзнателно“ и „преднамерено“ предполагат културативно наличие на интелектуален и волеви момент, които са налице, когато лицето, което участва в дейност с подобен предмет или подобни последици, пряко се стрели към това или най-малкото предвижда като възможност участието му да има такъв предмет или такива последици и допуска това.

(¹) ОВ С 252, 27.08.2011 г.

Определение на Съда (седми състав) от 18 ноември 2011 г.
(преюдициално запитване от Tribunale di Bari — Италия — Giovanni Colapietro/Ispettorato Centrale Repressioni Frodi)

(Дело С-519/10) (¹)

(Преюдициално запитване — Член 92, параграф 1, член 103, параграф 1 и член 104, параграф 3, втора алинея от Процедурния правилник — Лозаро-винарски сектор — Регламент (ЕИО) № 822/87 и Регламент (ЕО) № 343/94 — Въпрос, чийто отговор не оставя място за никакво разумно съмнение — Явна недопустимост)

(2012/С 49/22)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Bari

Страни в главното производство

Жалбоподател: Giovanni Colapietro

Ответник: Ispettorato Centrale Repressioni Frodi

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunale di Bari — Лозаро-винарски сектор — Режим на задължителна дестилация — Лозарска кампания 1993/1994 г. — Приложно поле по отношение на времето на Регламент (ЕИО) № 822/87 на Съвета от 16 март 1987 г. относно общата организация на лозаро-винарския пазар (ОВ L 84, стр. 1) — Отмяна на посочения регламент с Регламент (ЕО) № 343/94 на Комисията от 15 февруари 1994 г., относно започване на задължителната дестилация, предвидена в член 39 от Регламент (ЕИО) № 822/87 на Съвета и относно дерогиране на някои условия за прилагане, свързани с нея за лозарската кампания 1993/1994 г. (ОВ L 44, стр. 9) — Административно наказание, предвидено в националното право в случай на нарушение на Регламент № 822/87 — Приложимост в случай на нарушение на Регламент № 343/94 — Пропорционалност на наложеното административно наказание

Диспозитив

Регламент (ЕО) № 343 на Комисията от 15 февруари 1994 г., относно започване на задължителната дестилация, предвидена в член 39 от Регламент (ЕИО) № 822/87 на Съвета и относно дерогиране на някои условия за прилагане, свързани с нея за лозарската кампания 1993/1994 г., въвежда в изпълнение Регламент № 822/87, без да го отменя, нито замества.

(¹) ОВ С 13, 15.01.2011 г.

Определение на Съда (пети състав) от 20 октомври 2011 г.
— DTL Corporación, SL/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales SL

(Дело С-67/11) (¹)

(Обжалване — Марка на Общността — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 8, параграф 1, буква б — Производство по възражение — Фигуративна марка, съдържаща словния елемент „Solaria“ и по-ранна национална фигуративна марка, съдържаща словния елемент „Solartia“ — Частичен отказ на регистрация — Вероятност от обръкване — Молба за спиране на производството пред Общия съд — Неподаване на молбата в срок)

(2012/С 49/23)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: DTL Corporación, SL (представител: A. Zuazo Araluze, abogado)